

Sygn. akt II Ca 296/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Renata Tabor (spr.)
Sędziowie:	SSO Urszula Wynimko SSR del. Sławomir Kuczyński
Protokolant:	st. sekr. sąd. Zofia Szczęsłowicz

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2013 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z wniosku K. K. (1)

z udziałem J. K.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 27 listopada 2012 r. sygn. akt II Ns 1099/10

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie:

- 1. w punkcie 1 w ten sposób, że po punkcie 1 podpunkt b) dodać podpunkt c) o treści: „wierzytelność w kwocie 2.667,64 złotych”,**
- 2. w punkcie 2: dokonać podziału majątku wspólnego K. K. (1) i J. K. w ten sposób, że majątek opisany w punkcie 1 podpunkt a) i b) przyznać na rzecz K. K. (1), zaś majątek opisany w punkcie 1 podpunkt c) przyznać na rzecz J. K.,**
- 3. w punkcie 3 kwotę spłaty obniżyć do wysokości 28.568,60 złotych;**

II. oddalić apelację w pozostałym zakresie;

III. stwierdzić, iż zainteresowani we własnym zakresie ponoszą koszty postępowania odwoławczego związane ze swym udziałem

w sprawie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca K. K. (1) wniósł o podział majątku wspólnego jego i uczestniczki postępowania J. K.. Domagał się ustalenia, iż w skład majątku wspólnego wchodzi nieruchomości w postaci: działek nr (...) (zabudowana) o pow. 1464m², (...) (niezabudowana) o pow. 1983 m², położone w Ł. przy ulicy (...); budynku mieszkalnego murowanego położonego w Ł. przy ulicy (...) o pow. użytkowej 119 m², usytuowanego na działkach nr (...) (majątek osobisty uczestniczki postępowania) i nr (...). Wniósł o ustalenie, iż w skład majątku wspólnego wchodzi także ogrodzenie drewniane na posesji, na której znajduje się powyższy budynek mieszkalny, samochód marki A. (...) o nr rej. (...) oraz określone przedmioty urządzenia domowego. Domagał się ponadto, ustalenia, iż poczynił nakład z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 40,450 złotych. Sformułował również wniosek odnośnie sposobu podziału majątku wspólnego.

Uczestniczka postępowania J. K. poparła wniosek co do zasady. Domagała się ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym – ona 2/3 części, wnioskodawca 1/3 części. Zażądała wyłączenia z podziału działki nr (...). W pozostałym zakresie, odnośnie nieruchomości jej wniosek był tożsamy z żądaniem wnioskodawcy. Przyznała, iż w skład majątku wspólnego wchodzi samochód marki A. i płot. Wskazała jakie ruchomości, stanowiące wyposażenie domu wchodzi w skład majątku wspólnego. Domagała się ustalenia, że w skład majątku wspólnego wchodzi ponadto kwota 88.000 złotych, którą wnioskodawca uzyskał tytułem odprawy z zakładu pracy oraz (...) akcji Krajowej Spółki (...). Sformułowała wniosek odnośnie podziału majątku wspólnego.

Na rozprawie z dnia 8 grudnia 2011 roku, wnioskodawca wskazał, że działka nr (...) została podzielona na działki nr (...). Następnie została sprzedana działka nr (...), zaś działka nr (...) została przez strony подарowana. Strony postępowania w zakresie działki nr (...) zgodnie cofnęły wniosek. Ponadto strony cofnęły wniosek odnośnie wskazanych składników wskazanych we wniosku wnioskodawcy pod punktami 1 c i 1 d. Strony postępowania wskazały, że do podziału pozostały działki nr (...). Wnioskodawca cofnął ponadto wniosek w zakresie wyposażenia mieszkania, na co uczestniczka postępowania wyraziła zgodę. Uczestniczka postępowania, cofnęła wniosek odnośnie akcji Krajowej Spółki (...), na co wnioskodawca wyraził zgodę.

Po zawarciu ugody na rozprawie z dnia z dnia 30 października 2012 roku, pomiędzy stronami spornym pozostało, czy w skład majątku wspólnego wchodzi kwota, którą wnioskodawca uzyskał z zakładu pracy tytułem odprawy. Strony zgodnie też wskazały, że zE środków pochodzących z rzeczony odprawy, został nabyty samochód marki A. (...) o nr rej. (...). Podały, że samochód ten ma wartość 4.000 złotych i wchodzi do majątku wspólnego. Przyznania samochodu na swoją rzecz domagał się wnioskodawca. Uczestniczka postępowania tego nie kwestionowała.

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2012 roku Sąd Rejonowy w Białymstoku:

1. ustalił, że w skład majątku wspólnego K. K. (1) i J. K. wchodzi:

a) samochód osobowy marki A. (...) numer rejestracyjny (...) o wartości 4000 złotych,

b) wierzytelność w kwocie 55.804,83 złotych;

2. dokonał podziału majątku wspólnego K. K. (1) i J. K. szczegółowo opisanego w pkt. 1 w ten sposób, że przyznał na własność na rzecz K. K. (1);

3. tytułem spłaty zasądził od K. K. (1) na rzecz J. K. kwotę 29.902,42 złotych w terminie 1- go miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności;

4. wydatki w sprawie ustalił na kwotę 2793,79 złotych i uznał za uiszczone przez K. K. (1) do kwoty 250 złotych, zaś przez J. K. do kwoty 900 złotych;

5. nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa od K. K. (1) kwotę 1146,90 złotych tytułem nieuiszczonych wydatków w sprawie, zaś od J. K. kwotę 496,90 złotych tytułem nieuiszczonych wydatków w sprawie oraz kwotę 500 złotych tytułem połowy opłaty od wniosku;

6. w pozostałym zakresie stwierdził, że zainteresowani ponoszą koszty postępowania we własnym zakresie.

Sąd I instancji ustalił, iż J. K. z domu Ś. i K. K. (1) zawarli związek małżeński w dniu 8 września 1990 roku w Ł. i jest on zapisany w księdze małżeństw Urzędu Stanu Cywilnego w Ł. za numerem (...).

Umową z dnia 03.06.2009 roku zwaną w Kancelarii Notarialnej w B. Notariusza W. R.. A nr (...), strony postępowania wyłączyły obowiązującą ich od dnia 8 września 1990 roku wspólność ustawową majątkową małżeńską.

Związek małżeński stron postępowania został rozwiązany z dniem 18 listopada 2009 roku prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 18 listopada 2009 roku, sygn. akt I C 1507/09 – bez orzekania o winie.

W toku niniejszego postępowania postanowieniem z dnia 22 czerwca 2010 roku, Sąd Rejonowy w Białymstoku oddalił wniosek uczestniczki postępowania w przedmiocie ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym.

Na rozprawie z dnia 30 października 2012 roku strony zawarły ugodę, na mocy której dokonały częściowego podziału majątku wspólnego, w ten sposób, że przyznały na własność na rzecz uczestniczki postępowania nieruchomości położoną w Ł. przy ul. (...) o numerze geodezyjnym działki (...) o powierzchni 0,0409 ha, dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Białymstoku prowadzona jest księga wieczysta KW Nr (...) oraz nieruchomości położoną w Ł. przy ul. (...) o numerze geodezyjnym działki (...) o powierzchni 0,0125 ha, dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Białymstoku prowadzona jest księga wieczysta KW Nr (...), zaś na rzecz wnioskodawcy nieruchomości położoną w Ł. przy ul. (...) o numerze geodezyjnym działki (...) o powierzchni 0,0534 ha, dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Białymstoku prowadzona jest księga wieczysta KW Nr (...), zaś nieruchomości położoną w Ł. przy ul. (...) o numerze geodezyjnym (...) o powierzchni 1983 m², dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Białymstoku prowadzona jest księga wieczysta KW Nr (...) strony przyznały sobie na współwłasność po 1/2 części. Strony zgodnie uzgodniły, że podział ich majątku wspólnego we wskazanym wyżej zakresie nastąpi bez wzajemnych spłat i dopłat. Ustaliły ponadto wartość powyższych składników na kwotę 50.000 zł.

Wobec powyższego Sąd I instancji postanowieniem z dnia 13 listopada 2012 roku umorzył postępowanie w zakresie podziału majątku wspólnego K. K. (1) i J. K. w zakresie nieruchomości położonych w Ł. przy ul. (...) o numerach geodezyjnych działek: (...), (...), (...), (...). Działka nr (...) powstała z podziału działki nr (...), zaś działki nr (...) z działki nr (...) powstałej z podziału działki nr (...).

Zgodnie z ustaleniami Sądu I instancji wnioskodawca był zatrudniony w Krajowej Spółce (...) S.A. z siedzibą w T. do dnia 31.07.2008 roku. Z tytułu rozwiązania umowy o pracę wypłacono mu: w dniu 31.07.2008 roku – ekwiwalent za urlop, nagrodę jubileuszową, odprawę pieniężną oraz pierwszą ratę jednorazowej odprawy pieniężnej w kwocie netto 40.693,80 złotych (na rachunek bankowy nr (...) w banku (...) S.A.); w dniu 12.01.2009 roku – drugą ratę dodatkowej jednorazowej odprawy pieniężnej w kwocie netto 32.820 złotych (na rachunek bankowy nr (...) w banku (...) S.A.) Łącznie otrzymał kwotę 73.513,80 złotych.

Bezspornym było, iż w skład majątku wspólnego stron postępowania wchodzi samochód osobowy marki A. (...) numer rejestracyjny (...) o wartości 4.000 złotych. Po ostatecznym sprecyzowaniu wniosków przez strony postępowania, spornym pozostała okoliczność uzyskania i wydatkowania przez wnioskodawcę powyższej odprawy pieniężnej z

zakładu pracy, przy czym poza sporem pozostawało, iż z odprawy wnioskodawca zakupił samochód osobowy marki A. (...) numer rejestracyjny (...).

Sąd I instancji przeanalizował wyciągi z rachunków bankowych nr (...) w banku (...) S.A. i nr (...) w banku (...) S.A. wnioskodawcy, tj. rachunków, na które wpłynęły rzeczony odprawy i ustalił, że na rachunek nr (...) w banku (...) S.A., w dniu 31.07.2008 roku wpłynęła kwota 40.693,80 złotych (pierwsza część odprawy). Na rachunku była już wcześniej kwota 1.860,50 złotych. Wnioskodawca nie licząc drobnych kwot, wypłacał z niego kwoty od 200 złotych (jednokrotnie) do 300 złotych (siedmiokrotnie), aż w końcu przelał na rachunek nr (...) w banku (...) S.A. kwotę 39.000 złotych w dniu 01.09.2008 roku. Na rachunku pozostało 1.236,30 złotych, które wkrótce wnioskodawca również wypłacił.

Na rachunku wnioskodawcy nr (...) w banku (...) S.A. na dzień 12.01.2012 roku saldo wynosiło 3.023,69 złotych. Tego dnia wpłynęła na te konto kwota 32.820 złotych (druga część odprawy). W dniu 21.01.2009 roku wnioskodawca wpłacił na lokatę (nr (...)) kwotę 30.000 złotych. Zerwał ją w dniu 21.04.2009 roku. Na rachunek ten w konsekwencji wpłynęło 30.359,84 złotych. Tego samego dnia wnioskodawca założył kolejną lokatę (nr (...)), wpłacając na nią 20.000 złotych. Zerwał ją w dniu 06.05.2009 roku (na skutek czego, na przedmiotowy rachunek wpłynęło 20.000 złotych). W tym samym dniu, zerwał również lokatę nr (...) – w konsekwencji czego na rzeczony rachunek wpłynęło – 30.995,11 złotych. W dniu zaś 07.05.2009 roku wnioskodawca wypłacił kwotę 51.000 złotych. W dniach od 12.01.2009 roku do dnia 27.05.2009 roku na przedmiotowy rachunek wpływały kwoty z Urzędu Pracy – łącznie 1.927 złotych. Wnioskodawca zaś wypłacał, nie licząc drobnych kwot sumy: 200 złotych (jednokrotnie), 300 złotych (dwunastokrotnie), 500 złotych (czterokrotnie), 1.500 złotych (jednokrotnie) oraz raz wypłacił 6.000 złotych (w dniu 21.04.2009 roku). Na datę 27.05.2009 roku na rachunku tym pozostało 4.804,83 złotych (taki też stan istniał na dzień 03.06.2009 roku).

W konsekwencji Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że do majątku wspólnego wchodzi wierzytelność w kwocie 4.804,83 złotych, tj. środki, które były na rachunku wnioskodawcy w dacie zawarcia umowy w przedmiocie rozdzielności majątkowej.

Sąd I instancji uznał, iż w skład majątku wspólnego wchodzi również wierzytelność w kwocie 51.000 złotych. Taką bowiem kwotę, wnioskodawca, zrywając założone lokaty, wypłacił w dniu 07.05.2009 roku, tj. miesiąc przed ustaniem wspólności majątkowej. Zdaniem Sądu Rejonowego działanie to miało na celu wyprowadzenie tej sumy z majątku wspólnego, celem uniknięcia jej późniejszego rozliczenia, gdyż wnioskodawca nie wykazał, że zużył te środki na zaspokojenie potrzeb rodziny. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych faktur na okoliczność przeprowadzenia rzekomego remontu. Nie przedłożył rachunków, które uprawdopodobniłyby okoliczność zakupienia narzędzi, które miały służyć prowadzeniu działalności gospodarczej. Na podnoszone okoliczności, wnioskodawca nie zgłosił wniosku o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków.

Odnośnie pozostałej części odprawy, tj. kwoty 17.708,97 złotych, Sąd I instancji przyjął, iż została ona przeznaczona na bieżące utrzymanie wnioskodawcy w okresie od dnia 31.07.2008 roku do dnia ustania wspólności majątkowej, a także na nabycie wchodzącego w skład majątku wspólnego samochodu. Wnioskodawca wskazał, iż nabył je w maju 2009 roku. Przy czym z wyciągu bankowego z rachunku nr (...), wynika, że wypłacił on w dniu 21.04.2009 roku kwotę 6.000 złotych. Sąd I instancji przyjął, wobec nie kwestionowania przez wnioskodawczynię nabycia rzeczony samochodu ze środków pochodzących z odprawy, że kwota 6.000 złotych została przeznaczona na nabycie auta, jego ubezpieczenie, ewentualny remont. Zdaniem Sądu I instancji pozostałą kwotę, tj. 11.708,97 złotych, wnioskodawca wydał na bieżące utrzymanie. Wypłacał on bowiem regularnie kwoty od 200 do 1.500 złotych z wskazanych rachunków bankowych. Mając na względzie, iż pozostawał on 8 osiem miesięcy bez pracy, przy czym, kwota pochodzącą z zasiłku dla bezrobotnych, zdecydowanie nie jest wystarczająca, aby się utrzymać, wydanie w ciągu ośmiu miesięcy czy też około dziesięciu miesięcy (okres od otrzymania pierwszej odprawy do ustania wspólności majątkowej) dodatkowo kwoty 11.709,97 złotych na bieżące utrzymanie jest zdaniem Sądu Rejonowego prawdopodobne, tym bardziej, że uczestniczka postępowania nie kwestionowała, iż płacił on rachunki, robił zakupy, finansował angielski i treningi swoich dzieci. Z tej kwoty, mogły być również finansowane drobne remonty. Z tej kwoty, wnioskodawca zapłacił

również 2x500 złotych tytułem alimentów na dzieci (uczestniczka postępowania nie kwestionowała, iż wnioskodawca uiścił taką kwotę). Uczestniczka postępowania nie udowodniła, aby wnioskodawca osiągał jakiegokolwiek dochody z prac dorywczych.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, mając na uwadze stanowiska stron, Sąd I instancji doszedł do przekonania, iż do majątku wspólnego wchodzi wierzytelność w kwocie 55.804,83 zł. Zdaniem Sądu Rejonowego wnioskodawca wyprowadził z rachunku bankowego w banku (...) kwotę 51.000 złotych. Wnioskodawca nie udowodnił, że kwotę tą przeznaczył na zaspokojenie potrzeb rodziny. Sąd I instancji rozliczył również środki, które pozostały na datę ustania wspólności na rachunku bankowym w banku (...), tj. kwotę 4.804,83 złotych. W pozostałym zakresie, tj. w zakresie kwoty 11.708,97 złotych, Sąd I instancji przyjął, iż została ona wydatkowana na bieżące utrzymanie wnioskodawcy i jego rodziny, a także wchodzące w skład majątku wspólnego (...). Skoro wnioskodawca otrzymał majątek o łącznej wartości 59.804,83 złotych, to powinien zapłacić uczestniczce postępowania tytułem spłaty połowę tej kwoty, tj. 29.902,42 złotych.

Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy powołał art. 43 kro, art. 45 § 1 kro, art. 46 kro w zw. z art. 1035 k.c. i nast. i art. 210-212 k.c. w zw. z art. 567 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c. w zw. z art. 618 k.p.c., o kosztach sądowych orzekł na mocy art. 520 § 1 kpc uznając, że strony powinny w nich partycypować stosownie do swych udziałów w majątku wspólnym, zaś o pozostałych kosztach postępowania orzekł zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c.

Powyższe postanowienie zaskarżył apelacją w całości (z wyjątkiem punktu I podpunkt „a”) wnioskodawca zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania mogące mieć wpływ na wynik sprawy, tj.:

I. art. 233 § 1 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. poprzez zaniechanie przez Sąd wszechstronnej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie, poczynienie nieprawidłowych i dowolnych ustaleń dotyczących:

1) ogółu środków pieniężnych małżonków K., istniejących na datę zniesienia pomiędzy nimi wspólności (3.06.2009 r.) i podlegających wzajemnemu rozliczeniu w ramach tego postępowania:

a. niczym nie uzasadnione pominięcie przez Sąd kwoty 2667,64 zł znajdującej się na rachunku uczestniczki w (...) na tę datę (informacja tego banku z dnia 27.12.2011 r. - k. 308),

b. nietrafne uznanie, jakoby wnioskodawca miał w żadnym zakresie nie spożytkować pobranej z banku (w początkach maja 2009 r.) kwoty 51.000,00 zł i że miała ona podlegać w całości rozliczeniu,

c. powierzchowna i niewłaściwa analiza sfery dochodów oraz wydatków wnioskodawcy w okresie od utraty pracy (31.07.2008 r.) do chwili ustania wspólności - nieprawidłowe stanowisko Sądu, iż w tym czasie wnioskodawca był w stanie utrzymać siebie i ponosić przy tym cały szereg różnych bieżących wydatków wzmiankowanych w sprawie (wydając jeszcze 6000 zł na samochód A. (...)) z kwoty pieniężnej 21.428,97 zł (17.708,97 zł - pozostałość odprawy pieniężnej + 3720,00 zł - 6-miesięczny zasiłek dla bezrobotnych), gdy tymczasem omawiane jego wydatki w całym tym okresie (bez poniesionych na ww. samochód), nie kwestionowane właściwie przez uczestniczkę, były właśnie tej skali: opiewały na około 22.000 zł (ich całościowe szczegółowe zestawienie - załącznik do apelacji) – w związku z czym nie było możliwe, aby wnioskodawca mógł jeszcze sfinansować z tej puli w maju 2009 r. wysokie kompleksowe koszty łączące się z nabyciem samochodu osobowego marki A. (...);

- stanowi to tym samym potwierdzenie, iż wydatki na ów samochód (wynoszące razem 9420 zł, a nie 6000 zł, z zapłatą za auto 4200 zł w dniu 7.05.2009 r.) pochodziły z pobranej przez wnioskodawcę z banku kwoty 51.000 zł,

d. *niesłuszne nieuznanie przez Sąd poczynionych przez wnioskodawcę z tej puli pieniężnej (51.000 zł) wydatków na:*

- *docieplenie poddasza budynku mieszkalnego (prace wykonane w dniach 11-16.05.2009 r.) przy koszcie łącznym (dzięki własnemu wykonawstwu) jedynie 10.000 zł [firmy chciały za samą robociznę 12 000 zł]; paragony na kupione przez wnioskodawcę materiały zaginęły (nie było już odliczeń od podatku, więc wnioskodawca faktur nie brał);*
- *docieplenie wykonane w 2003 roku (o którym wspomniała uczestniczka oraz Sąd w postanowieniu) okazało się dalece niedostateczne (położona została wtedy zbyt cienka warstwa wełny mineralnej, toteż trzeba było znacznie pogubić tę warstwę, co zostało uczynione w maju 2009 roku) - wykonywane to było przeważnie gdy uczestniczka była w pracy, lecz widziała ona robotników; nie zdejmuje się też blachy z dachu budynku tylko po to, by ją oczyścić (można to zrobić bezpośrednio na dachu);*
- *zakupienie (na rynku, gdyż tam było taniej) kompletu specjalistycznych narzędzi z branży elektrycznej w maju 2009 r. na łączną kwotę 22.880 złotych, co warunkowało podjęcie pracy zarobkowej w tym zakresie w firmie PHU (...), jednak następnie pojawiła się inna opcja zatrudnienia;*

2) przyczyn pobrania przez wnioskodawcę z rachunku bieżącego kwoty 51.000 zł wyrażające się w opartym na domniemaniu bez dostatecznych ku temu przesłanek i nie odpowiadającym rzeczywistości uznaniu, że nie było to podyktowane skomasowanymi w jednym czasie dużymi wydatkami, lecz miało mieć na celu "wyprowadzenie" tych pieniędzy z majątku wspólnego dla "uniknięcia późniejszego rozliczenia" – w sytuacji, gdy Sąd nie dysponował wiedzą odnośnie tego, kiedy i wyniku czego zainteresowani postanowili dokonać rozdzielności majątkowej, a decyzję tę podjęli nagle, gdy w dniu 30.05.2009 r. został rozbity samochód osobowy F. (...) i uczestniczka oświadczyła, że chce kupić samochód, który będzie jej wyłączną własnością, który też nabyła; przedtem nie było w ogóle mowy o znoszeniu wspólności.

II. naruszenie art. 684 k.p.c. i art. 567 § 3 k.p.c. na skutek:

a) *niewyjaśnienia przez Sąd Rejonowy, na czym miało polegać pokrycie przez uczestniczkę z pieniędzy bankowych ["Reszta pieniędzy poszła z Banku" – k. 164] całej głównej części kosztów zakupu przez nią tuż po zniesieniu wspólności nowego ekskluzywnego samochodu osobowego marki T. (...); czy chodziło o zaciągnięty ad hoc kredyt bankowy, czy też były to środki uczestniczki (pochodzące m.in. z jej wysokich poborów) na lokatach bankowych lub dalszych rachunkach – kumulowane, istniejące na dzień 3.06.2009 r. i podlegające rozliczeniu, a tym samym nie ustalenie przez Sąd Rejonowy z urzędu całościowego stanu środków bankowych uczestniczki na tę datę.*

Wskazując na powyższe wniósł o:

#.

- *zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez pominięcie wierzytelności z punktu I podpunkt b) sentencji oraz stosowne obniżenie spłaty zasądzonej od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania,*
- *przeprowadzenie dowodu z następujących dokumentów:*
  - a. *pokwitowania od zbywcy samochodu A. (...) W. F. z dnia 15.01.2013 r. na okoliczność tego, że umówioną cenę 4200 zł wnioskodawca zapłacił w dniu 7.05.2009 r. i dopiero wówczas doszło do wydania auta wymagającego dużych, natychmiastowych napraw,*

- b. **oświadczenia przedstawiciela niedoszłego pracodawcy – PHU (...) z dnia 11.01.2013 r. o rozmowach w sprawie zatrudnienia w kwietniu 2009 r.,**
- c. **kompletu zdjęć narzędzi specjalistycznych, nabytych przez wnioskodawcę i znajdujących się w jego garażu,**
- d. **oświadczenia dwóch wykonawców ocieplenia poddasza budynku zainteresowanych w maju 2009 r. co do tychże prac;**
- **przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków B. G. i Z. K. na okoliczności dotyczące wykonania prac ociepleniowych.**

SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie w części.

Zarzuty apelacji okazały się zasadne w części, w której skarżący zarzucił bezzasadne pominięcie w składzie majątku wspólnego przez Sąd I instancji wierzytelności w kwocie 2.667,64 złotych, które to środki znajdowały się na rachunku bankowym uczestniczki postępowania na datę ustanowienia rozdzielności majątkowej. W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sądu I instancji uznając zarzuty apelacji za mające charakter wyłącznie polemiczny z prawidłowym w tej części rozstrzygnięciem.

Jak wynika z informacji udzielonej przez (...) Bank (...) S.A. na dzień 03 czerwca 2009 roku, to jest na dzień ustanowienia rozdzielności majątkowej, stan rachunku oszczędnościowo–rozliczeniowego prowadzonego na rzecz uczestniczki postępowania wynosił 2.667,64 złotych (k. 308). Sąd I instancji ustalając skład majątku wspólnego najprawdopodobniej wskutek omyłki nie uwzględnił tej kwoty. Z pisemnych motywów rozstrzygnięcia nie wynika bowiem, by Sąd I instancji uznał rozliczenie tej wierzytelności za niezasadne. Uczestniczka postępowania nie wykazała, by kwota ta została przeznaczona przez nią na pokrycie potrzeb rodziny. W konsekwencji Sąd Okręgowy przyjął, iż w skład majątku wspólnego wchodzi również wierzytelność w kwocie 2.667,64 złotych. Składnik ten Sąd Okręgowy przyznał na rzecz uczestniczki postępowania, gdyż środki te w dacie ustania wspólności majątkowej małżeńskiej znajdowały się w dyspozycji uczestniczki postępowania.

Wskutek powyższego zmianie uległa wysokość dopłaty należnej uczestniczce postępowania. Łączna wartość majątku wspólnego podlegającego podziałowi wynosi 62.472,47 złotych. Udział każdego z zainteresowanych w majątku wspólnym jest równy, co wynika z art. 43 § 1 kro, wobec czego każdemu z nich powinny przypaść składniki majątku o wartości po 31.236,23 złotych. Ostatecznie uczestniczce postępowania została przyznana wierzytelność w kwocie 2.667,64 złotych, zatem należna jej dopłata z tytułu wyrównania udziału w majątku wspólnym wynosi po zaokrągleniu 28.568,60 złotych. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie w punkcie 3 i kwotę spłaty zasądzoną przez Sąd I instancji obniżył do wysokości 28.568,60 złotych.

W pozostałym zakresie apelacja podlegała oddaleniu, gdyż zarówno ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, jak też dokonana przez ten Sąd ocena prawna materiału dowodowego w kontekście wydatkowania kwoty 51.000 złotych pobranej przez wnioskodawcę z rachunku bankowego jest prawidłowa. Wbrew wywodom skarżącego Sąd I instancji nie dopuścił się naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c. wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające samo przekonanie o innej, niż przyjął sąd, doniosłości poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie.

Za bezzasadny należy również uznać zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. Uzasadnienie sporządzone do zaskarżonego orzeczenia zawiera konieczne elementy, o których mowa w powołanym przepisie, jak też prezentuje tok rozumowania Sądu Rejonowego i umożliwia kontrolę instancyjną co do ustaleń Sądu I instancji w przedmiocie wydatkowania kwoty 51.000 złotych pobranej przez wnioskodawcę z rachunku bankowego w dniu 07 maja 2009 roku. Sąd Rejonowy w

sposób bardzo szczegółowy wyjaśnił, z jakich przyczyn nie dał wiary twierdzeniom wnioskodawcy o zużyciu kwoty 51.000 złotych na potrzeby rodziny, a Sąd Okręgowy w całości podziela ten wywód.

Wnioskodawca w toku postępowania w pierwszej instancji na potwierdzenie swojego stanowiska nie przedstawił żadnych dowodów, ponadto jego twierdzenia były niekonsekwentne i wzajemnie sprzeczne. Mianowicie w uzasadnieniu wniosku o podział majątku wspólnego wnioskodawca twierdził, iż budynek mieszkalny został wybudowany w latach 2000-2007 systemem gospodarczym i wnioskodawca nie podnosił wówczas okoliczności ocieplenia poddasza w 2009 roku (k. 4). W wyjaśnieniach informacyjnych wnioskodawca wskazywał zaś, iż pieniądze z odprawy wydał na życie, ponadto ocieplił dom za 10.000 złotych brutto, kupił bojler i samochód (k. 162-163). Na dalszym etapie postępowania wnioskodawca zmieniał twierdzenia podnosząc już, iż środki w kwocie około 50.000 złotych pochodzące z odprawy wydał na docieplenie poddasza w budynku mieszkalnym, zakup i remont samochodu marki A., ubezpieczenie i przerejestrowanie samochodu, podatek od samochodu, na bieżące utrzymanie, kwotę 1.000 złotych na alimenty, a ponadto, że wydał 20.300 złotych na zakup narzędzi do prowadzenia działalności gospodarczej w branży elektrycznej (k. 193). Natomiast wraz z apelacją złożył zestawienie wydatków za okres 01.08.2008r. – 03.06.2009r. na łączną kwotę 21.650 złotych sfinansowanych z otrzymanej odprawy pieniężnej, przy czym w zestawieniu tym pojawiają się jeszcze inne pozycje, na które to wydatki wnioskodawca nie wskazywał w toku postępowania w pierwszej instancji. Zaznaczyć zaś należy, że kwota 51.000 złotych została pobrana przez wnioskodawcę z rachunku bankowego w dniu 07 maja 2009 roku, a zatem wnioskodawca powinien był udowodnić, iż po tej dacie finansował z tych środków bieżące potrzeby rodziny. Bez pracy wnioskodawca pozostawał w okresie od dnia 31 lipca 2008 roku do maja 2009 roku i nie wykazał, że w tym czasie na bieżące utrzymanie wydał z odprawy pieniężnej aż 21.650 złotych. W apelacji wnioskodawca podniósł również, iż koszt zakupu specjalistycznych narzędzi wyniósł łącznie 22.880 złotych, podczas gdy w postępowaniu przed Sądem Rejonowym wskazywał, iż wydatek z tytułu zakupu narzędzi to łącznie kwota 20.300 złotych.

Taka zmiana stanowiska wnioskodawcy budzi uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności jego twierdzeń, tym bardziej, iż twierdzenia wnioskodawcy nie zostały poparte żadnymi dowodami. Wnioskodawca nie przedłożył rachunków na okoliczność ocieplenia poddasza domu w 2009 roku, przy czym twierdzenia, iż taki remont został wykonany w maju 2009 roku, zostały podniesione na dalszym etapie postępowania. Ponadto wnioskodawca twierdził, iż nie brał rachunków i paragonów na zakupione materiały, gdyż nie były mu potrzebne, bo wydatków tych nie można było odliczyć od podatku, w apelacji zaś podniósł, że paragony zaginęły. Nie zgłosił również dowodu z zeznań świadków na okoliczność przeznaczenia kwoty 10.000 złotych z odprawy pieniężnej na wykonanie ocieplenia domu, podczas gdy uczestniczka postępowania kwestionowała tę okoliczność. Jednocześnie nie budzi wątpliwości, iż wnioskodawca w dniu 07 maja 2009 roku, a zatem jeszcze w czasie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej, pobrał z konta kwotę 51.000 złotych. Wnioskodawca nie wykazał, że część tej kwoty, to jest 10.000 złotych, przeznaczył na ocieplenie domu, które te prace – jak wskazał w apelacji - miały zostać wykonane w dniach 11-16 maja 2009 roku. Brak jest również dowodu na okoliczność sfinansowania z tej kwoty zakupu w maju 2009 roku specjalistycznych narzędzi z branży elektrycznej. Ponadto skarżący twierdził, że z kwoty 51.000 złotych pobranej z konta w dniu 07 maja 2009 roku sfinansował również zakup samochodu marki A., tymczasem z umowy kupna-sprzedaży przedmiotowego samochodu wynika, że wydanie pojazdu, jak też zapłata ceny w wysokości 4.200 złotych, nastąpiła w dniu 05 maja 2009 roku (k. 9), czyli dwa dni wcześniej. Brak zaś dowodów na okoliczność, iż w rzeczywistości zapłata ceny za samochód nastąpiła w dniu 07 maja 2009 roku.

Wnioskodawca dopiero w apelacji zgłosił dowody na okoliczność zużycia środków w kwocie 51.000 złotych na potrzeby rodziny, a mianowicie na ocieplenie poddasza, zakup specjalistycznych narzędzi, zakup samochodu marki A.. (...) dowodowa podjęta dopiero na etapie postępowania odwoławczego jest jednak spóźniona. Wnioskodawca reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika mógł zgłosić stosowne dowody w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, gdyż te środki dowodowe były dostępne i już wówczas powstała potrzeba udowodnienia twierdzeń wnioskodawcy. Z tych przyczyn Sąd Okręgowy na podstawie art. 381 k.p.c. oddalił wnioski dowodowe zawarte w apelacji wnioskodawcy.

Mając powyższe na uwadze orzeczono na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. i art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego rozstrzygnięto zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c.